

СТОЛЪТНИКЪ

Поздравъ, поздравъ, джбъ столѣтенъ,
Непрѣклоненъ станъ, привѣтъ!
Несразений стражникъ сетенъ,
Бдишь надъ земенъ край несрѣтенъ,
Бдишь надъ братъ отъ братъ проклетъ.

Мълчаливъ, нагледъ спокоенъ,
Клони властно разпрострѣлъ,
Спомняшь, спомняшь редъ безброенъ,
Братъ до брата, орлекъ строенъ,
Грохотъ, блѣсъкъ безпрѣдѣлы!

Расне твоя сънь вѣковенъ,
Плачатъ въ тебе вѣкове!
Върхъ извишвашъ ти, тжжовенъ, —
Молишь, чакашь грѣмъ върховенъ
Страшний сждъ да призове!

Въ твойта гордостъ кой досѣща
Жаль и плачъ на самота,
Че въ молитвата гореща,
Слънцето съ която срѣщашъ,
Съхнатъ сълзи на нощта?